

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **Vysoká škola Báňská - Technická univerzita Ostrava**, se sídlem 17. listopadu 15, Ostrava – Poruba, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2015, č. j. MSP-34/2015-OSD-ZN/7, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 82/2015, o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 23. 3. 2016, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 4. 4. 2016, se žalobkyně (dále jen „navrhovatelka“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to vydání rozhodnutí v řízení o žalobě vedeném u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) pod sp. zn. 5 A 82/2015 nejpozději ve lhůtě do 17. 5. 2016. Svůj návrh odůvodnila tím, že je omezena na svých právech a vystavena značné nejistotě, neboť více než dva měsíce od doručení návrhu na zrušení společnosti (pozn. NSS: tento návrh není v podání navrhovatelky blíže specifikován) městskému soudu není konáno. Nejedná se přitom o věc skutkově ani právně složitou, spis není obsáhlý. Navrhovatelka svým jednáním nedala žádný důvod pro průtahy řízení, jelikož učinila všechny potřebné úkony k vyřízení předmětné věci. Odkázala také na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu týkající se nečinnosti soudu, resp. nedůvodně pomalého vyřizování věci.

K návrhu se vyjádřila předsedkyně senátu městského soudu JUDr. Eva Pechová. Uvedla, že věc je připravena k rozhodnutí, soud se však řídí pravidlem, podle kterého být věci zásadně vyřizovány v pořadí, v jakém k soudu došly, s výjimkou věcí, pro něž je v souladu s § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), stanoven přednostní režim, nebo pro něž lhůtu stanoví zákon; o takovou věc zde nejde. Navrhovatelka sice požádala o přednostní projednání věci, žádné závažné důvody však neuvedla a ani soud takové důvody neshledal a žádosti nevyhověl. Předsedkyně senátu tedy považuje návrh k provedení procesního úkonu za nedůvodný.

Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatelka doručila soudu žalobu proti rozhodnutí žalovaného dne 15. 5. 2015. Dne 26. 5. 2015 zaslal soud žalovanému poučení o složení senátu, který bude věc rozhodovat, a o možnosti soudu rozhodnout o věci samé bez jednání, a vyzval ho k předložení úplného spisového materiálu a zaslání vyjádření k žalobě. Žalovaný zaslal městskému soudu své vyjádření dne 2. 7. 2015. Toto vyjádření soud přípisem ze dne 3. 7. 2015 přeposlal navrhovatelce, spolu s poučením o složení senátu a možnosti rozhodnout věc bez jednání. Dne 12. 8. 2015 byla soudu doručena replika navrhovatelky, ve které mimo jiné navrhovatelka požádala, aby bylo ve věci nařízeno jednání. Městský soud dne 29. 12. 2015 navrhovatelce zaslal přípis, ve kterém uvedl, že nevyhovuje její žádosti o přednostní projednání a rozhodnutí věci. Dne 23. 3. 2016 navrhovatelka zaslala soudu nyní projednávaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle zákona o soudech a soudcích.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Městský soud je podle § 56 s. ř. s. povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Ve věci navrhovatelky vede městský soud řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. Navrhovatelka žalovanému vytýká odeprání práva na nahlížení do spisu dle § 38 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve věci zápisu znaleckých ústavů

pokračování

navrhovatelky. Nejedná se tedy o věc, která by podléhala režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu městského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že soud se věcí po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout. Městský soud komunikoval s navrhovatelkou i žalovaným a shromažďoval informace potřebné k rozhodnutí věci. Spis již bude (po přeoslání repliky navrhovatelky žalovanému) připraven k meritornímu projednání a rozhodnutí. Délku řízení jedenácti měsíců (od podání žaloby do podání návrhu na určení lhůty) ještě nelze, vzhledem k rozsahu agendy a množství sporů vedených u daného soudu, považovat za průtahy v řízení či nečinnost městského soudu. Posuzovaná věc nespadá do přednostního režimu, a proto je nutné respektovat pořadí napadaných věcí. Nejvyšší správní soud rozumí snaze navrhovatelky domoci se co nejrychlejšího rozhodnutí dané věci, avšak její povaha není taková, aby umožňovala rozhodnout v přednostním režimu. Ze všech shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh navrhovatelky podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. dubna 2016

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu